

190223

Gemenskap med Kristus

Varje kontakt vi knyter, oavsett hur begränsad den än är, utövar något inflytande på oss. I hur stor utsträckning vi låter detta inflytande påverka oss beror på graden av intimitet, omgivningens varaktighet och hur mycket vi älskar och uppskattar den som vi umgås med. På samma sätt kan vi genom bekantskap och umgänge med Kristus bli lika Honom, det enda felfria Föredömet.

Gemenskap med Kristus – hur obeskrivligt värdefull! Sådan gemenskap är det vår förmån att kunna åtnjuta, om vi vill söka den och är villiga att offra vad som helst för att få den. När de första lärjungarna hörde Kristi ord, kände de sitt behov av honom. De sökte, de fann, de följde honom. De var med honom i hemmet, vid bordet, i kammaren, på fälten. De var tillsammans med honom som elever med en lärare och tog dagligen emot undervisning om helig sanning från hans läppar. De såg på honom, som tjänare ser på sin mästare för att förstå sin plikt. De tjänade honom villigt och glatt. De följde honom, som soldater följer sin befälhavare, och kämpade trons goda kamp. Och de som är tillsammans med honom är "kallade, utvalda och trogna."

"Den som säger sig förbli i honom är skyldig att själv så leva som han levde." "Den som inte har Kristi Ande tillhör inte honom." Denna likhet med Jesus kommer inte att gå världen obemärkt förbi. Den är föremål för uppmärksamhet och kommentarer. Den kristne kanske inte är medveten om den stora förändringen, ty ju mer han liknar Kristus i sin karaktär desto ödmjukare kommer hans uppfattning om sig själv att vara. Men alla omkring honom kommer att se och märka det. De som haft de djupaste erfarenheterna av det som hör Gud till är de som är längst bort från stolthet eller självupphöjelse. De har de ödmjukaste tankarna om sig själva och de allra mest upphöjda föreställningarna om Kristi härlighet och suveränitet. De känner att den lägsta platsen i Hans tjänst är alltför hedersam för dem.

(Testimonies for the Church, vol 5, s. 221-222) Översättning: www.effata.se